

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Syndykowi masy upadłości L. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

o wyłączenie ruchomości z masy upadłości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 stycznia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 5 maja 2020 r., sygn. akt IX Ga (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza na rzecz powódki od pozwanego kwotę 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 69 § 1 prawa upadłościowego i twierdzi, że skoro nie został jeszcze sporządzony spis inwentarza masy upadłości to wykluczone jest wyłączenie z niej określonych składników.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka. Skarżący w wywodzie cytuje niewielkie fragmenty orzeczeń pomijając ich faktyczny sens. Z cytowanego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2012 r., V CSK 405/11 wynika, że spis inwentarza sporządzony na podstawie art. 69 ust. 1 prawa upadłościowego jest oświadczeniem wiedzy syndyka i nie zmienia statusu prawnego rzeczy. Przed

wpisem do spisu inwentarza syndyk jest uprawniony do oceny czy dane prawo wchodzi w skład masy upadłości i ustala jej skład, a więc jest uprawniony do wyłączenia danych rzeczy na tym etapie postępowania. Z art. 68 i 69 ust. 3 wynika, że jeżeli na podstawie dokumentów upadłego lub dokumentów bezspornych albo w wyniku oceny posiadania uzasadnione jest ustalenie, że prawa majątkowe należą do osoby trzeciej, to nie podlegają one wciągnięciu do spisu. Domniemanie, że wszystkie rzeczy znajdujące się w posiadaniu upadłego należą do majątku upadłego zostało, zgodnie z ustaleniami dokonany przez Sąd odwoławczy, obalone chociażby protokołem przekazania majątku dzierżawcy, który syndyk mu przekazał wraz z rzeczami objętymi pozwem. Twierdzenia skarżącego w świetle motywów zaskarżonego wyroku nie pozwalają na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 2 ust. 6, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018 r., poz. 265).